

Daremne żale

Daremne żale – próżny trud,
Bezsilne złorzeczenia!
Przeżytych kształtów żaden cud

Nie wróci do istnienia.

Świat wam nie odda, idąc wstecz,

Znikomych mar szeregu –
Nie zdoła ogień ani miecz

Powstrzymać myśli w biegu.

Trzeba z żywymi naprzód iść,

Po życie sięgać nowe...
A nie w uwiędłych laurów liść

Z uporem stroić głowę.

Wy nie cofniecie życia fal!

Nic skargi nie pomogą –
Bezsilne gniewy, próżny żal!

Świat pójdzie swoją drogą.